

De vzw NONA biedt de helpende hand aan Roemenië

11 September 2001 betekende voor een aantal enthousiaste vrijwilligers uit Oost-Vlaanderen het voorlopige hoogtepunt van hun acties ten voordele van de Roemeense bevolking in het algemeen en de Roemeense kinderen in het bijzonder: op die dag werd namelijk de vzw NONA boven de doopvont gehouden.

Allicht zult u de bedenking maken wat een zoveelste actie ten voordele van Roemenië nog bij kan brengen. Wie zich echter geregeld ter plaatse begeeft, kan zich vergewissen van de grote achterstand die dit land ten opzichte van de rest van Europa nog steeds bezit – en dan hoeft men nog niet eens het rijke westen als maatstaf nemen.

De ontstaansgeschiedenis van de vzw begint reeds kort na de revolutie in 1989, zoals blijkt uit de volgende schets.

De eerste samenwerking met België

Korte tijd na de Roemeense revolutie in 1989 verspreidde de BBC wereldwijd schrijnende beelden over een kindertehuis in Caracal. Deze gebeurtenis vormde de aanleiding om in verschillende landen allerlei solidariteitsacties op te zetten voor de Roemeense bevolking.

Ook binnen de organisaties van de Zusters van Liefde vond men het nodig om "iets" te doen. Bijgevolg trok begin 1991 een delegatie op verkenning naar Boekarest. Aangezien via verschillende

contacten ter plaatse vooral de situatie van de gezondheidszorg bijzonder schrijnend bleek te zijn, werd bij de terugkeer besloten om toekomstgericht te werk te gaan en een structurele actie te plannen. Via een ontwikkelingsproject met een vrije school voor verpleegkunde wilden de Zusters van Liefde investeren in jonge mensen die dankzij een goede opleiding zich in de toekomst zelf ten dienste konden stellen van hun volk. De Vlaamse Gemeenschap ondersteunde het project met een projectsubsidie, zodat er gedurende 5 jaar kon worden samengewerkt

met de Sint-Jozefschool voor verpleegkunde in Boekarest. Docenten en studenten van de scholen in Gent en Leuven trokken naar Boekarest, terwijl docenten en leerlingen van Boekarest naar Vlaanderen kwamen op scholing of stage. Tijdens die vijf jaar werden zo'n 400 leerlingen op de een of andere manier bij dit project betrokken.

Van bij de start gingen de Vlaamse stagebegeleiders ook mee op stagebezoek in Roemenië. Er bleek namelijk heel

Laurentiu neemt ook deel aan de activiteiten in de speelkamer.

Dokter Catana met kinderen in het ziekenhuis Marie Curie te Boekarest.

vlug dat de theoretische opleiding niet zo slecht was, doch de praktijk was beneden alle peil. De werkhouding van de Roemeense verpleegkundigen was ronduit slecht.

Tijdens deze bezoeken kwamen de Zusters van Liefde in contact met het kinderziekenhuis Maria Sklodowska Curie te Boekarest, een bijzonder groot ziekenhuis met goede stagemogelijkheden. Ze ontdekten daar een merkwaardige dokter: Dr. Dan Catana. Hij was een ware verademing na alle vorige contacten met het medisch korps ter

plaatse. Deze man zette zich in voor de kinderen, ook voor de armsten onder hen. Hij was niet doordrongen van corruptie, zoals heel wat andere artsen van wie de laag-bij-de-grondse praktijken geheld werden door menig Roemeen. Deze man had een visie, een open geest en op de koop toe nog humor ook.

Wat ons het meest heeft getroffen bij Dr. Catana, is dat hij in Frankrijk geneeskunde heeft gestudeerd en zich zo zonder problemen in Frankrijk kon vestigen om daar een praktijk te beginnen; hij verkoos evenwel om naar Roemenië terug te keren omdat de noden aldaar zoveel groter waren dan in het rijke westen. Teruggekeerd in Boekarest heeft hij zich in het bijzonder toegelegd op het opvangen van langdurig zieke kinderen die door hun ouders achtergelaten werden, in het ene geval omdat ze niet in staat zijn om de hospitaalrekeningen te betalen, in het andere geval omdat ze hun ziek kind gewoon verstoten.

Vanaf dat moment werd elke kans aangegrepen om met hem samen te werken. In de vakantie trokken Vlaamse studenten-vrijwilligers naar zijn ziekenhuisafdeling om er te helpen met de kinderen. In Vlaanderen kwam hij in contact met collega-dokters. En er werd geprobeerd voor hem hier en daar wat extra (private) middelen te vinden om de aankoop van een tweetal appartementen te bekostigen en nazorg te kunnen bieden aan verlaten kinderen en straatkinderen.

Een kindje en Laurentiu in de speelkamer met het speelgoed uit Vlaanderen.

In de rand van het grote project rond de uitbouw van een nieuwe visie op verpleegkunde in Roemenië via de Sint-Jozefschool, waren deze contacten met Dan Catana wellicht één van de meest zinvolle gevolgen van de oorspronkelijke samenwerking.

Het project werd gedragen door de vzw Eurokans, doch kon een beroep doen op de deskundigheid en inzet van vele medewerkers en studenten van de verpleegstersscholen van de Gentse Katholieke Hogeschool voor Gezondheidszorg, het Sint-Vincentiusinstituut voor Verpleegkunde en het toenmalige Sint-Elisabethinstituut voor verpleegkunde te Leuven (thans Katholieke Hogeschool Leuven). Daarnaast kon-

den de Zusters van Liefde ook rekenen op de bereidwilligheid van Vlaamse stageplaatsen zoals UZ Gent, Sint-Vincentius Gent, Gasthuisberg Leuven, PC Caritas Melle, het Wit-Gele Kruis...

Op dinsdag 18 december vertrekt een transport naar Roemenië met bestemming Caritas Boekarest. Bij de hulpgoederen zitten zowel geneesmiddelen, kledij, schoenen, speelgoed en educatief materiaal voor het project van Dr. Catana.

Spitalul Clinic de Copii "Maria Sklodowska Curie"

Het "Maria Sklodowska Curie" Ziekenhuis in Boekarest is een academisch ziekenhuis, gebouwd en geschonken door de Polen. Het werd gebouwd door de Poolse aannemer "Budimex", en is onder die naam nog steeds gekend in Boekarest.

Het ziekenhuis telt 520 bedden, verdeeld over 5 afdelingen; momenteel heeft men er ongeveer 22 000 opnames per jaar.

Hilde en Jan vóór het ziekenhuis.

Gelukkige gezichtjes...

Vorig jaar werd de draad weer opgepikt

In maart 2000 zijn Jan en Hilde Milh-Baekelandt uit De Pinte dan ook in contact gekomen met kinderchirurg Dr. Dan Catana van het kinderspital Marie Curie in Boekarest. Hij was zeer opgetogen over de interesse die "les belges" betoonden voor zijn project en heeft achteraf herhaalde malen openhartig verklaard dat hij onze acties ten eerste apprecieerde.

Hij legde ons uit dat zijn aanpak uit twee luiken bestaat.

Binnen het ziekenhuis is hij gestart met de inrichting van speelkamers, waarvoor hij voornamelijk educatief speelgoed, zoals Lego en gezelschapsspelen inzamelt. Bij gebrek aan verplegend personeel zijn het hoofdzakelijk de ouders die toezicht uitoefenen. Verder nodigt hij vrijwilligers - hoofdzakelijk buitenlandse studenten verpleegkunde - uit om de kale gangen van het hospitaal te beschilderen met motieven uit hun eigen land en om aldus het ziekenhuis wat meer kleur en warmte te bezorgen.

Daarnaast huurt hij een tweetal appartementen voor de opvang van verlaten kinderen die geen dagelijkse verzorging in het ziekenhuis meer nodig hebben; zij worden begeleid door een aantal jonge opvoedsters of studenten. Bedoeling is dat deze kinderen op termijn bij hun ouders terugkeren: wanneer de kinderen opnieuw gezond zijn, neemt Dr. Catana met de ouders contact op voor de reïntegratie in het gezin.

Tijdens hun verblijf in het ziekenhuis zijn deze kinderen niet leerplichtig en lopen ze aldus ernstige achterstand op. Dr. Catana heeft de bedoeling ook hieraan te werken door een opvoed(st)er aan te werven, alleen het geld hiervoor ontbreekt. Hij heeft ons voorgerekend dat voor een voltijdse prestatie een goede 1 200 EUR per jaar zou kunnen

volstaan - een bedrag dat overeenstemt met het gemiddelde maandloon in Roemenië.

Op eigen initiatief zoekt hij voor zijn projecten externe financiering aangezien er vanwege de Roemeense staat hiervoor geen fondsen beschikbaar zijn. Naast contacten met farmaceutische bedrijven doet hij ook een beroep op de liefdadigheid van buitenlandse organisaties en particulieren. Voornamelijk geneesmiddelen, educatief speelgoed en uiteraard financiële bijdragen zijn steeds welkom.

De Pinte schaart zich achter Dr. Catana

Vorig jaar hebben ook wij in De Pinte en omgeving een inzamelactie van speelgoed (voornamelijk Lego- en Duplo-blokjes) georganiseerd. De opbrengst ervan was overweldigend en het was een ontroerend moment wanneer we zagen hoezeer de kinderen daar gelukkig kunnen worden gemaakt met het speelgoed dat onze kinderen niet meer nodig - of teveel - hebben.

In oktober 2000 hebben wij Dr. Catana in België kunnen begroeten. De kosten van zijn reis en zijn verblijf werden integraal door sympathisanten gedragen. In de eerste plaats hebben wij hem de kans geboden zijn kennis op het professionele vlak aan te vullen, onder meer op het gebied van de endoscopie. Daarnaast heeft hij uiteraard van de gelegenheid gebruik gemaakt om zijn project bekend te maken.

In februari 2001 vertrok een hulpkonvooi met niet minder dan 17 m³ hulpgoederen richting Roemenië. Naast geneesmiddelen, kleding en speelgoed konden we ook een projectietelevisie en een hifi-installatie meesturen. De voorbereiding van deze expeditie had wel veel voeten in de aarde. In het bijzonder het verkrijgen van de nodige documenten en vrijgeleiden verliep niet van een leien dakje: geregeld was er tegenspraak tussen de boodschappen die we vanuit Roemenië ontvingen en de raadgevingen die Adoptiedorpen Roemenië (ADR) ons verstrekten. Uiteindelijk zijn de goederen - tot onze grote verwondering - integraal in de goede handen terechtgekomen.

Kort daarop heeft de Gemeentelijke Basisschool De Pinte twee weken lang actie gevoerd ten voordele van het kinderspital. Vrijwilligers hebben in de diverse klassen van de lagere school de kinderen op hun niveau uitleg verschaft over de toestand in Roemenië en over het project waarvoor hun medewerking werd gevraagd. Verder werd een ballonnenwedstrijd georganiseerd en konden de ouders Roemeense wijn kopen. Het hoogtepunt van de actie bestond uit een Roemeens aperitiefconcert opgeleusterd met volksmuziek gebracht door een authentiek Roemeens ensemble. De Gemeentelijke Basisschool kon aldus zo'n 180 000 BEF (ongeveer 4 500 EUR) bijeenbrengen en storten op de rekening van ons project.

Ondertussen gaat de inzameling van hulpgoederen verder. Eind december vertrekt er opnieuw een konvooi rich-

vzw Nona betaalt het loon van opvoedster Anisoara, hier aan het werk in de speelkamer.

ting Roemenië. Tot onze spijt stellen we echter vast dat de Roemeense regering het de "hulp biedenden" echt niet gemakkelijk maakt: zo wordt gedragen kinderkledij voor baby's beneden de 3 jaar om hygiënische redenen niet meer aanvaard, ondanks het feit dat deze kledij over het algemeen nauwelijks de tijd heeft om te verslijten. Ook schoenen worden enkel aanvaard wanneer ze nieuw uit de doos komen...

Oprichting van de vzw NONA

Het voorbije jaar heeft ons project zo'n proporties genomen dat het voor het handvol vrijwilligers niet meer mogelijk was om de acties alleen te kunnen blijven coördineren. Bovendien zijn de bedragen die aan het project werden geschonken te omvangrijk geworden om slechts door één persoon beheerd te worden. Tenslotte bieden de structuren van een vzw een solidere basis voor het ondernemen van stappen bij officiële instanties, o.m. voor het aanvragen van eventuele subsidies of andere vorm van ondersteuning. Vandaar dat de sympathisanten van het eerste uur besloten hebben om een vzw op te

richten. Op de stichtingsvergadering van 11 september 2001 werd de nieuwe vzw NONA dan ook officieel over de doopvont gehouden.

De keuze van de naam werd beïnvloed door een jammerlijk feit dat zich dit jaar heeft afgespeeld: Dr. Catana heeft namelijk dit jaar zijn enige dochter Nona verloren. Na samenspraak met de dokter hebben we dan gekozen voor de naam "vzw NO NAME CHILD" waar verschillende elementen in verweven zitten, nl.:

- No name child: het naamloze, anonieme kind;
- Nona me (= my) child: Nona mijn kind.

Om praktische redenen wordt de naam afgekort tot "vzw NONA".

De nadruk van de acties van de vzw zal gelegd worden op educatieve projecten binnen het ziekenhuis.

Steun aan de vzw NONA

Zo'n project kost uiteraard geld en daarvoor is elke bijdrage welkom. Zeker voor de aanwerving van een

opvoed(st)er zijn voldoende fondsen nodig om een contract van voldoende lange duur aan te kunnen bieden. Ook de verzending van de hulpgoederen per vrachtwagen kost ongeveer 750 EUR.

Hierbij doen wij een beroep op uw mildheid om het project van de vzw NONA te steunen, want idealistische en onbaatzuchtige inzet alleen volstaan niet. Ter gelegenheid van onze herhaalde (zelfbetaalde) bezoeken ter plaatse hebben wij de ernst van zijn actie vast kunnen stellen, wat u de garantie moet bieden dat uw hulp op de juiste plaats en bij de juiste persoon terecht komt.

Bent u bereid het project van de vzw NONA te steunen, dan zouden wij verheugd zijn uw bijdrage te kunnen ontvangen op de volgende bankrekening, die wij hiervoor geopend hebben: **751-2003188-81**. Hulpgoederen kunnen steeds op ons adres worden afgegeven.

Bedankt alvast op voorhand.

ballonnenwedstrijd in het kader van de actie van de Gemeentelijke Basisschool De Pinte

vzw NONA

stichtende leden: Baekelandt Hilde, Claeys Marc, Demets Johan, Dermaux Pol, Henau Luc, Jordens Fons, Lefebvre Simonne, Meiresonne Peggy, Milh Jan, Spriet Carl, Strumane Gilbert, Weustenraad Nicole.

contactadres: Jan en Hilde Milh-Baekelandt, Serafien de Ryckelaan 21, 9840 De Pinte, tel/fax. 09 282 85 78
e-mail jan.milh@pandora.be, rekeningnummer **751-2003188-81**